

Una cristofania

Títol: Una cristofania

Autor: Raimon Panikkar

Traducció: Montserrat Camps, Esteve Serra Arús i Josep Torras Roderigas

I.S.B.N.: 978-84-17796-37-2

Editorial: Fragmenta

L'editorial Fragmenta va publicar el 13 de gener *Una cristofania*, un nou volum de l'«Opera Omnia Raimon Panikkar» (vegeu-ne les ressenyes), a cura de l'autor i de Milena Carrara Pavan. Es tracta del dotzè títol de la col·lecció i el segon dedicat al cristianisme -el primer és *La tradició cristiana* (vegeu-ne la ressenya). Així, el llibre inclou els escrits publicats per l'autor des dels anys vuitanta fins a principis del segle XXI.

De manera molt succinta podríem dir que, per bé que la cristologia -un terme amb més de quinze segles d'antiguitat- que posa al centre la reflexió i l'anàlisi teològics es refereix al misteri de Crist, la cristofania -un desafiament a la cristologia i

molt més basada en l'experiència- és experimentar la vida de Crist en la consciència humana dins una cosmovisió àmplia.

L'autor parteix del significat de la paraula *cristiana*, que pot ser l'adjectiu que fa referència a una civilització (cristiandat), a una religió (cristianisme) o a una religiositat personal (cristiania).

Afirma que la maduresa cristiana es manifesta per mitjà d'un retrobament amb Crist al centre d'un mateix, en el centre de la comunitat i en el centre de la realitat.

Al primer capítol, «Cristofania en el món», Panikkar fa una reflexió en clau cristiana sobre el pluralisme religiós, un dels pilars teòrics del seu pensament: tal com explica Ignasi Moreta, abraçar l'hinduisme i el budisme no implica deixar de ser cristià en la concepció d'aquest teòleg.

D'aquest contacte entre l'hinduisme, el budisme i el cristianisme, en el qual s'enriqueixen les tres religions, sorgeix l'esperit del diàleg, capaç de generar una transformació, un canvi radical de ment, una metanoia, un terme també utilitzat per Carl Jung com a mitjà d'autocuració.

La segona part inclou «La plenitud de l'home. Una cristofania» (1999), i el llibre el clou un apèndix amb els extractes d'algunes cartes que Panikkar es va intercanviar amb Patrick D'Souza, bisbe de la diòcesi índia de Varanasi, amb qui mantingué una correspondència

periòdica des del 1968. En una de les cartes li comenta «la seva arrelada i creixent experiència de la realitat cristiana i la meva convicció del seu caràcter polisèmic». En aquest sentit, conclou: «No és potser aquest l'aspecte fenomenològic de la transcendència?».

Raimon Panikkar, que va ser una persona exigent, ens deixa un munt de preguntes per a aquest tercer mil·lenni, preguntes que ens obren al misteri de la vida: «Des d'una òptica intercultural i interreligiosa, la qüestió capital de tota la tradició cristiana està centrada en la figura de Crist. Les altres religions, en efecte, pregunten al cristianisme: ¿Qui és Crist? ¿Un pantokratōr suprem? ¿Un profeta diví occidental? ¿El Déu particular dels cristians? ¿El salvador universal? ¿Un home com els altres?».

Text: Carme Miró